

[Udenrigsministeren.]

ordfører først sikkerhedskonferencen, den europæiske sikkerhedskonference. Han var ikke helt sikker på regeringens linje her. Lad mig blot understrege, at det er regeringens erklærede politik at arbejde for en løsning af Europas sikkerhedsproblemer efter de linjer, som vi ofte har givet udtryk for, og som igen blev nævnt i denne åbningstale.

Dernæst Grækenlandssagen. Grækenlands forhold til Europarådet er, som det vil være folketinget bekendt, til behandling så at sige efter to linjer. Den klagesag, som de tre skandinaviske lande og Holland har indbragt for Europarådets menneskerettigheds-kommission, nærmer sig nu sin afslutning. Vi regner med, at kommissionens rapport vil foreligge før ministermødet i december. Vi har fra dansk side lagt vægt på, at kommissionens objektive, juridiske bedømmelse blev indhentet og forefindes, når rådets beslutning skal træffes.

Den anden linje er behandlingen af Europarådets rekommandation nr. 547 om Grækenlands forhold til rådet. Som det vil erindres, besluttede man på ministermødet i maj måned at tage endelig stilling til denne rekommandation på næste ministermøde, og dertil kommer nu yderligere en resolution af 2. oktober fra Europarådet. Det er fortsat mit indtryk, at disse to linjer udmærket kan løbe sammen på ministermødet. Om resultatet af dette bør der efter min opfattelse ikke kunne herske tvivl. Europarådet kan ikke i sin midte tolerere et medlem med et udemokratisk styre som det græske. Den dokumentation, vi har til vor rådighed, taler med al ønskelig vægt, og efter den linje vil regeringen handle ved ministermødet i december.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup henledte min opmærksomhed på den af udenrigsministeriets erhvervstjeneste udgivne eksportørvejledning for Grækenland og henviste til, at der i den var givet adresser på 3 militære hovedkvarterer, der ligesom en række civile organer, som også er nævnt, udskriver offentlige græske licitationer. Jeg skal blot sige, at eksportørvejledningen for Grækenland er et led i en lang serie af eksportørvejledninger, som giver oplysninger om de fremmede markeder, hvortil vi eksporterer. Vejledningerne har til formål at fremsætte så mange og så udførlige fak-

tiske oplysninger som muligt til hjælp for de danske virksomheder, som kunne deltage i eksport. De er et led i regeringens arbejde for så vidt muligt at fremme dansk eksport, og det falder tydeligt nok uden for deres sigte at give udtryk for regeringens udenrigspolitiske synspunkter. Jeg forstod også, at det ærede medlem var klar over dette og var indforstået med det.

Jeg tilføjer for en ordens skyld, at der ikke siden militærkuppet i Grækenland er givet tilladelse til udførsel af våben eller krigsmateriel her fra landet til Grækenland, og der vil ikke blive givet sådan tilladelse, så længe de forhold, der har givet anledning til restriktionernes indførelse, består.

Jeg går videre til hr. Per Hækkerups og andre ordføreres spørgsmål i forbindelse med Nigeria-Biafra konflikten. Som bekendt udfolder Organisationen for Afrikansk Enhed, OAU, kraftige bestræbelser for at få løst konflikten. Dette sker efter de afrikanske landes klart udtalte ønske og i overensstemmelse med FN-pagten. Det er regeringens opfattelse, at denne organisation er særlig kvalificeret til at kunne bidrage til at finde et grundlag for en forhandlingsløsning. Regeringen støtter til fulde OAU's bestræbelser, ligesom vi vil støtte andre realistiske forsøg, der måtte blive gjort for at bringe parterne til forhandlingsbordet, f. eks. fra et enkelt lands side eller inden for Commonwealth eller inden for FN.

Det er det, der sigtes til i åbningstalen med ordene „andre kanaler“. Vi er her helt på linje med de andre nordiske lande; jeg gør opmærksom på, at det samme udtryk findes i communiquet fra de nordiske udenrigsministres sidste møde. Et FN-initiativ har ikke været aktuelt hidtil, bl. a. fordi de afrikanske lande og med dem en række andre medlemslande, praktisk talt alle andre, finder, at det ikke vil være hensigtsmæssigt, og at OAU er det mest hensigtsmæssige forum. Der har ikke været nogen ændring i denne indstilling hos de afrikanske lande og de andre medlemslande i FN. Jeg fik et klart indtryk af det gennem en række samtaler, som jeg har haft lejlighed til at føre ved mit nylige ophold ved FN, og bl. a. også gennem samtaler med en række afrikanske kolleger. Det bekræftes endelig også af de undersøgelser, der er foretaget af det fællesnordiske embedsmandsudvalg, hvis re-